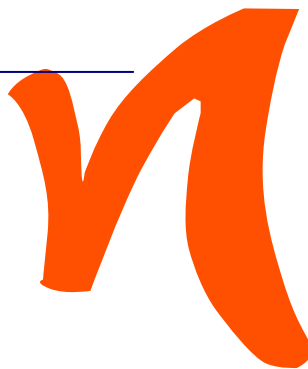

NADORSTIG NIEUWS

Nieuwsblad van jachthavenvereniging De Nadorst Hasselt – editie 22 – december 2014

6 september 2014 Varen met JP van den Bent

**“Grote paniek, behalve bij mij....”
Bernards verhaal over de vaartocht
(en vooral wat vooraf ging)**

Vervolg op pagina 4

Van de voorzitter

Het is het voorrecht van de voorzitter om de eerste pagina in ons magazine te mogen schrijven. Ik doe dit altijd met veel plezier. En als eerste kan ik zo ook lekker even het gras voor de voeten van mijn schrijvende medebestuurders wegmaaien. Al schrijvende vormt zich het verhaal, en dit keer viel mij halverwege op dat het eigenlijk allemaal om kwaliteit draait. Bijvoorbeeld; een stelregel door de jaren heen is, dat als we iets doen, dat we voor maximale kwaliteit gaan binnen de mogelijkheden, en anders doen we het niet voordat dit wel kan. Zie hieronder wat kwaliteit ons in 2014 heeft gebracht.

Vorig jaar rond deze tijd waren de werkzaamheden rond de haven nog in volle gang. Er moest nog een heleboel gebeuren. Maar we waren vol goede moed dat het ons zou gaan lukken. En uiteindelijk is dat ook allemaal prima voor elkaar gekomen. We hebben veel te danken aan Rijkswaterstaat en de betrokken aannemers, die ook een extra inspanning hebben geleverd. Als we alle facturen hadden moeten betalen, dan was het zeker niet goed gekomen. Voor een flink deel is het zeker ook te danken aan extra inzet en extra werkdagen, en dat is steeds weer de kwaliteit die we binnen onze vereniging hebben, als er iets extra's moet worden gedaan.

De zuid-steiger is prachtig geworden, een enorme aanwinst voor de haven. We hebben nu ook plek voor grote schepen. Stevige palen

om aan te leggen, een mooi breed loopdek, met vingerpielen tussen de schepen. Het loopdek op zich van kunststof is prettig om op te lopen, goed antislip, op zich lekker veilig. Als dat geen kwaliteit is. Langs de damwand bij de west-steiger is een haag geplant, hier en daar onderbroken met een plataan. Dat moet natuurlijk allemaal gaan groeien, in het begin is dit nog erg pierig. Inmiddels is duidelijk dat de takjes goed aanslaan en het is een kwestie van tijd dat er een stevige haag zal staan. Okay hier moet de kwaliteit nog blijken, maar het begin is er. Ook de Noord steiger is af. Zoals vorig jaar vanaf deze plek gemeld, was dit voor ons een extra

belasting in de planning. De bedoeling was de steiger opnieuw in te delen zodat deze efficiënter gebruikt kan worden. Helaas bleek de steiger aan een grondige renovatie toe. De achterpalen zijn omgedraaid, het deel dat jaren onder water heeft gezeten was nog helemaal nieuw. Alle rotte palen en delen zijn vervangen. Alles is netjes afgewerkt, de steiger kan weer jaren mee. Kwaliteit.

Een stelregel door de jaren heen is, dat als we iets doen, we voor maximale kwaliteit gaan

Het is allemaal snel neergeschreven, maar er zit een enorme hoeveelheid werk in. Het is niet alleen het steigerwerk, er is ook elektra, water, extra zij-instappen, extra ligplekken aan het middenterrein etc. En zo ook het denkwerk, het overleggen, het beslissen en plannen. Als er een groep vrijwilligers aan de slag wil met een klus, moet er wel materiaal en gereedschap zijn. Ja, en een kopje koffie tussendoor en een bak snert na de tijd. Het was allemaal perfect georganiseerd. Ieder die hier in welke vorm dan ook bij betrokken is geweest wil ik namens de vereniging hartelijk bedanken voor de geleverde kwaliteit.

Het was een erg druk jaar. Naast de normale dagelijkse zaken en de bouwwerkzaamheden waren er de perikelen rond de Deutsche Bank waar we door de recessie zo maar terecht gekomen waren. Het komt er op neer dat die

bank gewoon onze financiële overeenkomst beëindigde, Jullie vallen buiten de doelgroep, en zoek het maar uit. Ook deze klus is geklaard en we hebben een prima overeenkomst kunnen sluiten met de RABO Bank. De belangrijkste basis onder de vereniging is het financiële beleid, als het financieel niet goed voor elkaar is, dan wordt het moeilijk de kwaliteit vast te houden en komt de toekomst in gevaar.

Kwaliteit maken we met elkaar

Over de toekomst gesproken. Als de vereniging wil blijven voortbestaan, dan zal er verjonging moeten zijn. Ja, en als die verjonging er dan is, dan moeten we die ook iets bieden. Dus wordt er besloten om dan ook gelijk nog maar even een speeltuintje in te richten. We hadden schijnbaar nog niet genoeg hooi op de vork. Een budget ter beschikking stellen is okay, maar nog meer werk op de nek nemen? We hebben die werkzaamheden dan ook bij de initiatiefnemers neergelegd. Het moet worden gezegd, die hebben dit klusje uitstekend geklaard. Ook het speeltuintje ziet er prima uit. Kwaliteit jongens.

Ja, en dan hadden we onze pijlen gericht op ons 40-jarig bestaan. Alles moest dan klaar zijn. En dat is ook gelukt. Op 17 mei hebben we dit feest gevierd. Het was een perfecte dag. We hadden ons geen mooier weer kunnen wensen. Er stond een mooie tent compleet met bediening. Prima te eten en te drinken en qua organisatie voor elk wat wils. Het hoogtepunt was ongetwijfeld de officiële opening van de vernieuwde haven door twee heuse piraten, die woeste kreten slakend, onder aanmoediging van alle aanwezigen de haven 'binnenfietsten'. Het openingslint werd met een vlijmscherp zwaard doorgesneden. De afronding van een enorme bouwoperatie was hiermee een feit. Tot laat in de avond stonden we met een drankje op de werksteiger die achter de tent lag. Vanwege het werkelijk prachtige weer waanden we ons bijkans in de tropen. Als dat geen kwaliteit is.

Later in het jaar zat ik lekker in de zon op mijn achterdek, Ik keek over de haven, het was een drukte van belang. Maar alles zonder veel lawaai, een echt gezellige drukte. Er waren veel mensen op de boot. De één was aan het klussen een ander zat ook lekker onderuit. Er waren een aantal kinderen aan het spelen in de speeltuin. Super allemaal. Toen sprak ik een aantal passanten. Er werd mij verteld dat

ze graag in onze haven komen. Ze voelen zich bij ons thuis en ze blijven graag meerdere weken. Er was een echtpaar die onze haven gebruikt als start en einde van langere tochten. Ze vertelden onder de indruk te zijn van hetgeen wij met elkaar realiseren en voor elkaar krijgen. K.....!

Aan het einde gekomen van mijn verhaal wil ik dan weer terug komen op kwaliteit. In alles wat ik getracht heb hierboven te verwoorden komt kwaliteit terug. Kwaliteit is prettig, het hoeft niet het mooiste of het duurste te zijn. Maar als je ergens echt van kan genieten dan is dat kwaliteit. Laten we de komende jaren met elkaar de kwaliteit van onze haven hoog houden. Kwaliteit maken we met elkaar.

Ik wens iedereen een goed winterseizoen. Ik hoop iedereen in goede gezondheid te kunnen begroeten op onze traditionele nieuwjaarsreceptie. Klussers veel werkplezier gewenst. Ik kijk al weer uit naar het volgende seizoen in de hoopvolle verwachting dat het net zo goed zal worden als het afgelopen jaar.

Dirk van Duijvenvoorde

Tekenen hypotheekakte

Vervolg pagina 1

We hebben vandaag gevaren. Ik heb bij Hans op de boot gezeten tenminste dat was de bedoeling...

Ik probeerde van een klein steigertje op de boot te stappen maar ineens schoot mijn voet van de boot af en viel ik recht in het water. Iedereen in paniek behalve ik want ik wachtte rustig tot ik weer boven water kwam. Toen ik weer boven water was zat de schrik er nog wel in bij de begeleiding, de schippers en de havenmeester.

En ik, ik lag dubbel van het lachen. Ik ging nog even poseren voor de foto om te laten zien hoe nat ik wel niet was. Daarna ben ik even naar huis gebracht om me even af te drogen en

schone kleren aan te trekken om daarna weer naar de haven terug te keren. Daar terug gekomen lag de boot op een iets makkelijker plaats waar ik er goed op kon komen.

Ik lag dubbel van het lachen

Het Zwarte water opgekomen kon ik achter het roer plaats nemen. Ik heb de grote stukken gevaren; door de brede en smalle bruggen, ruime en scherpe bochten. Behalve het aanmeren in havens of sluizen. Kortom een mooie dag gehad met vallen en opstaan.

Bernard Jansen

Met dank voor de medewerking van de firma ten Kate

Lustrumvaren met de JP van den Bent stichting

Op zaterdag 6 september was het weer zo ver. Onder initiatief van Ad Akkerman werd voor de 5de keer een vaartocht met leden van de JP van den Bent stichting georganiseerd. Een lustrum dus en daarom was de tocht ook uitgebreider dan voorgaande jaren.

Doel is vooral een leuke vaartocht te hebben

Een 'rondje' Beulakkerwilde – Blokzijl – Vollenhove en terug naar de Nadorst zou haalbaar moeten zijn als alles meezit en op tijd vertrokken kan worden. Negen van den Benders met hun begeleiders stonden al vroeg op de kade om met acht boten deze vaartocht te ondernemen. Doel is vooral een leuke vaartocht te hebben waarbij de van den

Benders zoveel mogelijk zelf kunnen varen. Even leek het er op dat een dichte ochtendmist spelbreker zou gaan worden. Maar na overleg met de andere schippers werd er toch gevaren. Uiteindelijk was om 10.00 uur de mist geheel opgetrokken. Inschepen is altijd weer spannend. Rolstoelers werden met een hijskraantje van Ten Kate aan boord getakeld. Dat verliep vlot en zonder verdere problemen.

Problemen waren er wel voor Bernard Jansen. Door een misstap van Bernard gleed hij onderuit en kwam letterlijk tussen de wal en een schip in het water terecht. Hans Havers bedacht zich geen moment. Hij sprong vanaf

zijn boot onmiddellijk Bernard achterna en bracht Bernard naar de trap van de steiger. Een zeer adequate reactie van Hans. Met behulp van vereende krachten klom Bernard weer op de steiger. Wel was hij zijn bril kwijt. Wat Bernard niet kwijt was, is zijn goed humeur. In zijn natte kleren kon hij er hartelijk om lachen. Vlug werd hij teruggebracht naar zijn huis om op tijd terug te keren om droog en met reservebril deel te nemen aan de vaartocht. Hans Havers had voor deze gelegenheid een nieuw fototoestel gekocht. Nog geen uur oud en helaas droop nu het water uit de behuizing. Einde toestel!

De Cygnus van Henk Maats kreeg in de Beukersluis te kampen met een niet meer startende motor en hun gasten moesten overstappen op de Brave Borst van familie Akkerman. Gelukkig kon de Cygnus later, onder luid gejuich van de gasten, weer aansluiten bij het konvooi.

Zoals hiervoor reeds geschreven: Opzet van de vaartocht is om de 'J.P van den Benters' zoveel mogelijk zelf te laten varen. Zeilers hebben een hekel aan gebrek aan wind, maar nu was iedereen gelukkig met windstilte

waardoor de gasten de hele tocht achter het roer konden plaatsnemen.

Hans Havers bedacht zich geen moment

Deze vaartocht was net als bij alle voorgaande tochten een 3x win situatie. Zowel de van de Benters maar ook hun meegekomen begeleiders en de schippers met hun bemanning beleefden zichtbaar plezier aan deze tocht. Door wat oponthoud bij de sluizen moest uiteindelijk in het laatste deel van de tocht haast gemaakt worden want om 17.30 uur zou Ten Cate opnieuw in de haven aanwezig zijn om de rolstoelgangers uit de boten de hijsen. De boten waren net op tijd.

Na afloop allemaal een ijsje eten bij het voormalige brugwachtershuisje, nu 't Suikerhoekje, en de dag was volop geslaagd. Tot volgend jaar, zullen we maar zeggen.

Renald van de Werf

Zeilen richting Azoren

Het zou een mooie zomerreis moeten worden: In twee tot drie maanden heen en terug van Hasselt naar Horta zeilen en onderweg genieten van een lopende wind en levendige zee.

We zijn ongeveer een jaar bezig geweest om de reis voor te bereiden. Zeilmaat Herman Oggel is ook eigenaar van een Nicholson 31, eenzelfde boot als ik heb. Hij kan er dus goed mee overweg. Onze echtgenotes gingen akkoord en waren eigenlijk wel blij voor ons, vooral ook omdat zij niet mee waren gevraagd. Zij zijn allebei wel liefhebbers van zeilen, maar niet op open zee ver van de kust.

We zijn ongeveer een jaar bezig geweest om de reis voor te bereiden

De boot werd goed voorbereid. Extra brandstof in jerrycans, extra water, aanpassing aan het tuig in de vorm van een kottierstag met high aspect fok, AIS, twee plotters, radar, weerkaartenontvanger, zonnepanelen, windvaan stuurinrichting, slaapzak, reddingsmiddelen, seinpistool, noodvoorraden voor verblijf in het reddingsvlot en lijkledjes langs de kooien werden geïnstalleerd, aangeschaft of extra nagekeken. Een tegenvaller was dat de romp van de boot begin mei bij een verblijf op de wal fors ingedrukt is door stempels van een hellingwagen. Uiteindelijk zijn er aan weerszijden drie stringers ingelamineerd op de plaatsen waar de romp verzwakt leek. De verzekering zijn nog in gesprek over wie schuld heeft: De boot of de hydraulische hellingwagen.

Uitgezwaaid door vrouwen en kinderen vertrokken we op 31 mei volgeladen met victualiën, met een veelbelovend windje naar Lelystad. Dat was de volgende dag zo ongeveer verdwenen zodat we op de

motor via IJmuiden en Stellendam in Oostende aankwamen. Herman, die jaren in België heeft gewoond, is daar lid van de Royal Yachtclub of Ostend. Er was dus een hartelijk welkom in de jachthaven van de RYCO en we konden op een mooi plekje liggen. Daar hebben we een dag of drie van kunnen genieten want we hadden wat problemen met de dieptemeter die uitgevallen was en een plotter die niet geheel betrouwbaar was in het weergeven van AIS gegevens. Ook was er verschil in de afgelegde afstanden tussen de twee plotters. In goed overleg met On Deck, de importeur van Nexus, is de dieptemeter na drie pogingen en openleggen van de hele kajuitvloer weer op gang gekomen. Uiteindelijk bleek het aan de miniserver te liggen. Het installeren van de nieuwe was een fluitje van een cent, maar ik moest wel twee keer de mast in om de windmeter te 'paren' aan de nieuwe server. De update voor de plotter zou naar Dover opgestuurd worden. Zo kwam alles weer in orde.

Een voor het gevoel nieuw vertrek ging richting Duinkerken. Eerst met een mooi zeilwindje, maar ter hoogte van Nieuwpoort werden we overvallen door een bui met 25-30 knopen wind. Daarna was de wind gedraaid en stond op de kop. Weer op de motor dus. In Duinkerken was de wind helemaal weg, het was heerlijk weer en tijdens de borrel in de kuip klonk weemoedige trekkmuziek die kwam van een boot die een paar boxen verderop lag.

De volgende dag was er hetzelfde stralende weer. Op de motor dus vroeg op weg, om 6.30 uur, om zoveel mogelijk van de stroom te profiteren. Over een spiegelgladde zee zijn we de rustige shippinglanes overgestoken. We hoefden niet uit te wijken voor scheepvaart en kwamen vroeg in de middag in Dover aan. Voor het gevoel een mijlpaal bereikt en nog steeds mooi weer ondanks gebrek aan wind.

We hoorden dat het in Nederland intussen nat en koud was, dus wat zouden we klagen. De volgende ochtend vertrokken we opnieuw vroeg in verband met het tij. De stroming in het Kanaal ontmoet daar de stroming van de Noordzee, dus het vergt wat rekenwerk op optimaal van stroom mee te kunnen profiteren.

Weer was er geen wind en moest de motor aan blijven. Gelukkig kwam er aan het eind van de dag nog wat wind en konden we zowaar een paar uur zeilen naar Eastbourne. En zo voeren we in dagtochten, voor het grootste deel op de motor en soms een uurtje onder zeil, naar Falmouth. In totaal 150 uur varen, waarvan 126 uur

op de motor! We dachten nu wel ongeveer uit de windstilten te zijn, want de oversteek van Biskaye was het volgende doel. En we weten dat het in de golf van Biskaye hard kan waaien....

In ons geval niet dus. Het leek er wel op toen we vertrokken op zondag 22 juni. We hadden een dag of drie liggen wachten op gunstige gribfiles (weersverwachtingen op de computer) en de verwachting was dat er een dag of vier een mooie noordoosten wind zou staan. De eerste drie uur kwam dat ongeveer uit. Daarna zakte de wind in. Na geklooi met optuigen van de spi-boom om de genua uit te bomen in een poging om de wind optimaal te benutten bleek dat vergeefse moeite. De wind was te zwak om druk in het zeil te zetten en op de warrige golven klapperden de zeilen alleen maar heen en weer tot we er gek van werden. Zeilen dus weggenomen en opnieuw op de motor verder.

Het aankomstbiertje hadden we ondanks alles wel verdiend

Nog drie tot vier dagen te gaan. De nacht was onprettig. Door de korte en onregelmatige golven die van achter kwamen en het ontbreken van enige steun van de zeilen slingerde de boot van boord naar boord. Alles wat niet helemaal klem zat lag te rammelen. Met sokken en handdoeken werd dat zo goed mogelijk voorkomen. Ondanks de zeilkleedjes moest je je constant schrap zetten om niet uit je kooi te kieperen. 's Morgens waren we het beiden zat en we besloten om eerst maar richting Brest te sturen om daar een betere wind af te wachten. Koerswijziging resulteerde in een bezeilde koers.

Weliswaar met de motor bij konden we lekker zeilen langs Ile Ouessant en kwamen we om een uur of zeven 's avonds aan in Camaret. Een prachtig plaatsje met mooie haven in de Rade de Brest. Het aankomstbiertje hadden we ondanks alles wel verdiend. De gribfiles waren niet hoopgevend. Aanvankelijk geen wind in de golf, later toenemende zuidwesten wind met windkracht 7 bij La Coruna.

De eerste week dus niet aan te bevelen om weer te vertrekken. Na goed overleg en zat van alle motoruren besloten we om terug richting Nederland te gaan en er een mooie ZEILtocht van te maken. Het plan lag er en nou de wind nog. Die bleef nogal uit. Soms konden we aardig zeilen, maar nooit echt lekker hard. Nog steeds veel motoruren dus. Zo ook in de nacht van zondag 30 juni naar maandag 1 juli. We voeren op een vlakke zee van Roscoff richting Guernsy toen de motor alarm gaf. Het bleek dat

de dynamo scheef aan de motor hing waardoor de V-snaar niet meer mee liep. De motor is pas twee jaar oud, maar de bevestigingsbout van de dynamo aan het motorblok, 10 mm dik, bleek afgebroken.

Hierdoor waren de dynamo en de interne waterpomp uitgevallen, met als gevolg oververhitting van de motor met veel stoom en rook als gevolg. Motor uit dus. Geen wind (zoals gebruikelijk), er stond 4 knopen stroom, nu nog mee en over een uurtje tegen. Aan de ene kant shippinglanes en aan de andere kant Bretonse kust. Overleg met de Franse kustwacht leverde het advies op ons naar een haven te laten slepen.

Gelukkig spreekt Herman goed Frans. Oproepen van de kustwacht aan schepen om ons te hulp te komen leverde niets op zodat uiteindelijk de reddingsboot van Ploumenac'h uitvoer om ons naar Perros Guirec te slepen. Dat ging met een vaart van 8 knopen en na ons verzoek met 7 knopen, waarbij gelukkig alles aan de boot heel bleef. Alleen onze ego's lagen ergens onder in het schip, want we bleken dus niet volledig zelfredzaam! Gelukkig kregen we een compliment van de reddingsboot bemanning voor de manier waarop we het probleem hadden aangepakt en hoe we aangelijnd waren met zwemvest en lifeline.

Wij hebben op zeker moment een keuze gemaakt en daar hebben we geen spijt van

Na een drie uur durende reparatie door een monteur in Perros Guirec waren we weer back in business. De tocht verder naar huis was weinig enerverend: Lekker zomerweer, weinig wind en af en toe een mooie zeildag, zoals het stuk van Boulogne rond Cape Gris Nez naar Duinkerken. Helemaal zat van het motorvaren over zee besloten we in Nederland de staande mastroute te volgen.

Ook dat ging niet van een leien dakje. De spoorbrug in Gouda was gestremd door een bermbrand waardoor we urenlang oponthoud hadden. De bruggen in Amsterdam gingen niet open vanwege de hoge temperaturen. Dat kostte een hele dag wachten en we raakten opgesloten in de Oranjesluizen toen een zekering van het deurmechanisme stuk ging. Weer uren wachten. Uiteindelijk kregen we de hardste wind van deze reis op het IJsselmeer tussen Durgerdam en Lelystad na een wolkbreuk waar deze Nederlandse zomer patent op had.

Maar de aankomst bij De Nadorst maakte alles weer goed toen onze echtgenoten op de steiger stonden om ons welkom te heten. Het is dus anders gelopen dan we gedacht hebben. Hadden we door moeten varen naar La Coruna? Technisch was het mogelijk geweest, hoewel we dan misschien midden in de golf van Biskaye met een kapotte motor hadden gezeten. Maar dat is achteraf praten.

De bereidheid om nog drie dagen af te zien op een vreselijk schommelende boot ontbrak ons. Aan de boot lag het niet, die is geen moment in de problemen geweest. Wij hebben op zeker moment een keuze gemaakt en daar hebben we geen spijt van. Het was een mooie tocht, al met al.

Jan van der Flier

Kolksteiger ervaring

Jarenlang had mijn zeeschouw 'de Kloek' (ook toen deze nog het eigendom van de familie Feenstra was) een vaste ligplaats op de steiger 'onder het raam', ofwel de Ooststeiger.

Er kwamen echter enkele mensen, die wat slechter ter been waren, die graag dichtbij de geparkeerde auto een ligplaats voor hun boot zouden hebben. Kortom aan ons het verzoek om te verkassen naar de Kolksteiger. Dat is dan ook gebeurd. Enkele jaren hebben wij ons naar onze boot over de wat gammele en wiebelige kolksteiger moeten begeven. Af en toe was het zelfs nodig om wat planken van het loopdek te vervangen, of een slechte, haast doorgerotte, balk wat extra ondersteuning te geven. Dat bleef echter lapwerk....Toch zijn wij toen al deze plek gaan waarderen, achter op je boot gezeten heb je een lekker grote ruimte om je heen.....

Eind 2012 kochten Irma en ik een kitsgetuigde Doggersbank motorsailor, maar deze stak te diep voor de toen nog niet uitgebaggerde kolk. In 2013 met dit schip dus wat in het binnenhaventje gezworven in soms een écht krappe box. (Wat 'leuk' is als je een boot nog moet leren kennen!)

Bij het indelen van de nieuwe kolksteiger heb ik aangegeven graag de buitenste box (nr 73) te willen hebben. Er waren mensen, die mij een beetje voor gek verklaarden. Immers met harde wind is die plek het minst beschermd en vang je de meeste wind en golven op..... Ook zou deze plek extra kwetsbaar zijn bij het manoeuvreren van de grote beroepsschepen, die bij Bodewes moeten zijn..... Beide argumenten zijn waar, maar tóch hebben wij een zwak voor juist deze plek. Dit omdat deze

plaats ook een plek is met tenminste aan één kant een redelijk vrij uitzicht. Het gevaar van de beroepsschepen is overigens maar betrekkelijk. Ik zie de schippers regelmatig heel behoedzaam en zeer professioneel manoeuvreren en ook weet ik mij beschermd door een paar hele dikke achterpalen. Waarvoor ik Rijkswaterstaat dan ook heel hartelijk bedank!

Ja, ik ben dus heel tevreden met mijn plaatsje

Het tamelijk vrije uitzicht vind ik fijn, zeker nu ik de laatste tijd na mijn pensionering vrij veel aan boord ben. Ja, ik ben dus heel tevreden met mijn plaatsje en laat me met een beetje wind graag wat in mijn bootje wiegen. Heerlijk, prima.

Daarnaast is onze nieuwe kolksteiger natuurlijk ook echt een fijne steiger geworden. De kunststof looprekken worden niet glad, zijn netjes en strak, er zijn vingerpiertjes die het aan boord stappen vergemakkelijken.

In het verleden werd de kolksteiger door sommigen min of meer verguisd. Nú hoor ik andere geluiden. Wij kunnen ons dat voorstellen, want nu na de renovatie zijn wij echt helemaal tevreden kolksteiger-liggers!

Hans de Graad

Even voorstellen

Hallo allemaal, na heel wat jaartjes alleen maar meevaren met Ad en Marian Akkerman hebben wij nu ook de stoute schoenen aangetrokken. Inmiddels hebben jullie die leuke nieuwe motorboot vast zien liggen. En zag je misschien ook

onbekende mensen aan boord. Wij zijn Ruud Visser en Marije Akkerman, de schoonzoon en dochter van Ad en Marian en ook de zwager, schoonzus en zus van Wouter en Marlies..... volgt u het nog?

Samen hebben wij meerdere kinderen, Leonie en Esther & Ruth en Jens, de laatste twee zullen jullie geregeld tegen komen. Ruth is 11 en Jens 9 en ze spelen graag met hun neefjes Lars en Mees. Ruud houdt van vissen en inmiddels heeft hij daar een aantal verenigingsleden mee aangestoken: Remco en

Liset, Wouter en Marlies en onze Jens. Ik zelf houd meer van in de zon zitten en een boekje lezen.

De Brave Borst is een familie project

Om een lang verhaal kort te maken, samen met mijn ouders en mijn andere broer Sjoerd hebben wij een motorboot gekocht.

Op dit moment heet hij nog de Brave Borst, maar we zijn er nog niet uit wat de nieuwe naam moet zijn. De Brave Borst is een familie project, het zal jullie vast niet ontgaan zijn, maar de Akkermannetjes zijn niet vies van een klusje of een nieuwe uitdaging. Het kan dus maar zo zijn dat we de boot nog wat gaan veranderen/optimaliseren.

Dit jaar hebben wij voor het eerst gevaren. Voor Ruud en mij een spannend avontuur,

want meevaren is toch heel wat anders als zelf je eigen boot varen en..... aanleggen in een sluis of haven! Ons eerste familie tochtje was naar Zwartsluis, Leonie woont daar en dus hadden we een doel, het aanleggen vonden we heel erg spannend, gelukkig was de stuurman van de veerboot er en die hielp graag een handje. Nadat we gezellig wat hadden gedronken zijn we weer terug naar Hasselt gevaren. Hartstikke leuk om Zwartsluis vanaf de waterzijde te bezoeken.

In de zomer hebben we ook een paar dagen vakantie gevierd aan boord, vooral de Kalenbergergracht vonden we heel erg mooi, we hebben de smaak te pakken en volgend jaar willen we de hele zomervakantie met de boot op stap.

Tot ziens in de haven!

Marije Akkerman & Ruud Visser

Wat zal er met Vluchthaven de Ketting gebeuren?

Tot ieders grote verrassing stonden er bij de ingang van vluchthaven De Ketting nabij Genemuiden dit voorjaar ineens 'verboden toegang'-borden. De eigenaar/beheerder Rijkswaterstaat (RWS) had zonder enig overleg met de watersportorganisaties uit de omgeving dit voor de watersporters onzalige besluit genomen. Natuurlijk werd er direct bij RWS en de Gemeente Zwartewaterland geïnformeerd naar het 'hoe en waarom'

Het bleek, dat enkele omwonenden al zo'n 10 jaar serieuze overlast van bezoekers van De Ketting ondervonden. Deze overlast was er niet continu, maar toch met een bepaalde regelmaat. De overlast werd veroorzaakt door een categorie watersporters enerzijds en

anderzijds door jongeren uit de omgeving en bestond uit het er een rotzooitje van maken, herrie veroorzaken, vuil en glas achterlaten, het doen van de behoefte e.d.

Vanzelfsprekend heeft het grootste groep mensen, die gebruik gemaakt hebben van deze haven zich wel goed gedragen. Deze groep heeft helaas moeten lijden onder het gedrag van de veroorzakers. Op initiatief van Watersportvereniging Genemuiden is er een internet-petitie op touw gezet met het doel om sympathisanten voor het weer open krijgen van De Ketting te verkrijgen. De petitie is daarna mede ondersteund door enkele watersportorganisaties, waaronder dus ook onze vereniging. De petitie is ondertekend door ruim 500 watersporters, voornamelijk – maar zeker niet alleen – afkomstig uit jachthavens uit de regio.

De inzet is dan ook om 'De Ketting' weer open te krijgen

Een delegatie van de besturen van de watersportorganisaties heeft samen met het Watersportverbond enkele gesprekken gevoerd met vertegenwoordigers (zowel de wethouder

als ambtelijk) van de Gemeente en met het Districtshoofd van RWS. In de gesprekken is door de watersportverenigingen naar voren gebracht, dat De Ketting vrijwel de enige afmeerplek buiten de aanliggende jachthavens aan het Zwartewater is.

Immers de verschillende kolken zijn al jarenlang afgesloten met het bekende rood-wit-rode bord en een ketting.... , terwijl de passantenhaven De Belt (ook wel de Top genoemd) bij de ingang van het Scheepvaartgat voor kielboten so wie so te ondiep is.

De inzet is dan ook om De Ketting weer open te krijgen. Duidelijk is, dat RWS daar niet zo maar toe over zal gaan. Momenteel wordt er dan door de watersportorganisaties nagedacht over een hanteerbare beheersvorm, welke de overlast kan wegnemen. In principe (mits er geen kosten aan verbonden zijn) wil de Gemeente daar wel in meedenken, terwijl RWS op voorhand niet afwijzend is.

Voor RWS lijkt erg belangrijk te zijn, of er beheersmaatregelen te ontwikkelen zijn, die de overlast wegnemen of tenminste tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Hierbij is de stem/mening van de omwonenden ook van belang, RWS hecht daar sterk aan. Het streven van de watersportorganisaties is De

Ketting met ingang van het vaarseizoen 2015 weer toegankelijk te hebben. Wij zijn hoopvol gestemd, maar of het werkelijk zal lukken??? In ieder geval worden er op dit moment enkele beheermodellen uitgewerkt.

Wij zijn hoopvol gestemd, maar of het werkelijk zal lukken???

Het is de bedoeling, dat deze alternatieven vervolgens met Gemeente en RWS gezamenlijk besproken worden. In enkele van de uit te werken beheermodellen is er een toezichthoudende rol van uit de watersportsector weggelegd. Hoe dat eventueel vorm kan krijgen, is op dit moment nog niet bekend.

Vanuit JHV De Nadorst zijn havencommissaris Ad Akkerman en secretaris Hans de Graad bij het item 'De Ketting' betrokken. Vanzelfsprekend zal de voortgang van een en ander via onze email berichtgeving en/of de website gerapporteerd worden.

Hans de Graad

Op sleeptouw naar huis..... de terugreis van Mrs Blue

Zomervakantie 2014

Bestemming: Zeeland, Grevelingen

Wie:

Mrs Blue (Wouter, Marlies, Mees en Lars Akkerman),
Mooky (Remco Eenkhoorn, Lisette van der Mijl en Sem Eenkhoorn),
Waqwauw (Ad en Marian Akkerman),
Miles Away (Roel en Marijke van der Mijl).

Na een geweldig mooie vakantie met zon, strand en vooral véél krabben vangen kwam in Bruinisse toch echt het einde van onze vakantie in zicht. Een onverwacht spannende terugreis zou volgen.....

8 augustus: Pannenkoekenpret!

's Ochtends maakten we de boten (Mooky en Mrs Blue) klaar voor de terugreis. Toen het vervolgens behoorlijk begon te regenen moest er een alternatief programma bedacht worden om toch ook de kids tevreden te houden. Na een telefoontje met pannenkoekenschip de Waqwauw bleek dat de ruimte nog niet

gereserveerd was en dat we met een groep van 4 volwassenen en 3 kinderen zeer welkom waren! Door de kuptent werd een heus buiten-binnen gevoel gecreëerd en kon er vervolgens heerlijk gesmuld worden van de pannenkoekenbaksels van Mr Pancake (opa) Ad!

En zo vloog de tijd.....

9 augustus: Bruinisse-Strijensas

Om 8.30 uur stonden iedereen startklaar om Zeeland gedag te zwaaien. Een ongunstig

weerbericht gooide echter roet in het eten. Na twee uur afwachten vertrokken we alsnog richting Strijensas. Waar bij aankomst de Miles Away al op ons lag te wachten.

10 augustus: Strijensas – Dordrecht.
Rond 8.30 uur gingen we met zijn allen richting Dordrecht. Op een haar na misten we de brugopening van 10.00 uur, dat betekende dus: even wachten. Aan het wachtsteiger doodden we de tijd met het voeren van eendjes. Tot ieders verbazing werd het brood echter voor de snaveltjes van de eendjes weggekaapt door vissen! Snel haalden we de spiksplinternieuwe hengel van Mees tevoorschijn. En warempel, binnen een mum van tijd: beet! En wat een joekel!

Na dit kleine avontuur was het tijd om door de brug te gaan en werden we door de havenmeester van Dordrecht één voor één op onze plek gedirigeerd. Uiteindelijk lagen we keurig: vier op een rij!

11 augustus: Dordrecht – Haarlem.
's Ochtends namen we afscheid van Remco, Liset en Sem en van opa Roel en oma Marijke. Zij bleven nog even in Dordrecht en wij vertrokken we samen met opa en oma Boot (Ad en Marian van de Waqwauw) richting Haarlem. Voor de brug van Gouda moesten we wachten. Er was geen gelegenheid om goed aan te kunnen leggen dus bleven we draaien. Ineens deed de schroef wat vreemd, 'zouden we dan toch door de lijn van die boze visser zijn gevaren en nu zijn lijn in de schroef hebben?'. Na een paar keer schakelen leek alles echter weer te werken.

Net voor de brug open ging, kwam er een groot containerschip achterop. Normaal gesproken zou die natuurlijk voor moeten gaan. Maar de brugwachter besloot anders en riep om dat de pleziervaart eerst moest.

Aangezien we er nog niet helemaal gerust op waren wilden we proberen om zo min mogelijk te schakelen. Helaas had er iemand het idee om te blijven wachten tot de brug geheel geopend was en moest er toch in de vrij geschakeld worden.

En inderdaad: geen voortgang meer te krijgen in de boot. Midden onder de brug met een containerschip op de kont! Goed voor de spanning aan boord met 2 kleine kinderen..... Maar gelukkig daar kwam de Waqwauw al vol gas aan met een sleeplijn. Dát was nu net wat we **wauwen!** ☺

Bij Alphen aan de Rijn hebben we aangelegd en zijn we op onderzoek uitgegaan. Het water in, maar niets kunnen vinden. De schroef draaide weer goed dus na een snelle hap toch maar op eigen kracht door naar Oude Wetering.

12 augustus: Oude Wetering
Plan was om op tijd te vertrekken om de verjaardag van Marlies in Haarlem te kunnen vieren. Helaas! De Oude Weteringbrug stond op dubbelrood, de Nieuwe Weteringbrug bleek al een dag in storting te staan. Na een bezoekje aan de brugwachter bleek dat de brug waarschijnlijk die dag ook niet meer ging draaien. Terug naar Oude Wetering dan maar...waar later een hereniging volgde met de Mooky en Miles Away. Afscheid nemen bestaat niet!

13 augustus: Oude Wetering – Haarlem
Zonder problemen kwamen we tot de brug van de A4 bij Lisse. Ook daar was het te zien dat er een storting was geweest. Het gehele wachtsteiger lag drie dik en ook ervoor lagen een heleboel schepen te draaien. Tijdens het draaien begon de schroef weer af en toe te weigeren. Gelukkig was de Waqwauw in de buurt als back-up, dus gingen we ervoor. Toen de brug open ging, ging het weer mis! Dus opnieuw een sleeplijn en hangen. Een heleboel testjes en telefoontjes later was de

conclusie dat een slippende keerkoppeling waarschijnlijk zorgde voor alle problemen. We kozen het centrum van Haarlem als plek om een plan te maken voor het vervolg van de terugreis. En daar, geloof het of niet, kwamen we voor een brug in storting te liggen!!

14 augustus: Haarlem – Lelystad

Op naar Lelystad! Daar lag een gereviseerde keerkoppeling voor ons klaar.

Het eerste stuk zouden we gesleept worden door de Waqwauw, als de wind gunstig was zouden we later misschien een stuk kunnen zeilen. Hoewel we inmiddels aardig bedreven waren in het overgooien van sleeplijnen bleef het passeren van bruggen en sluizen op sleep wel spannend! Een hoop gedoe: bruggen en sluizen oproepen om de situatie uit te leggen en dan maar hopen op begrip en medewerking, ook van de schepen rondom ons. Maar steeds ging het goed!

Enmaal door de brug van de A9 kozen we er na al die spannende manoeuvres voor om iedereen wat rust te gunnen. Dus de zeilen bleven in de hoezen en we bleven gewoon

achter de Waqwauw hangen. Helemaal tot Lelystad dus aan het lijntje op de sleep..... Halverwege werden de golven hoger en begonnen we behoorlijk te rollen wat niet bijdroeg aan het reisgenot. Wonder boven wonder vermaakten Mees en Lars zich binnen in de boot prima, lang leve de tablet! Maar wat duurde het lang, alsof er geen einde aan kwam!

Enmaal bij Lelystad tussen de pieren kwamen we in rustiger vaarwater en konden we opgelucht ademen. Nog één keer gingen we een sluis zij aan zij door. In de kom achter in de Houtrib haven was er een plekje voor ons vrij gelaten en stond de bemanning van de Mooky en Miles Away samen met de havenmeester al klaar om ons op te vangen. Wat fijn! De kinderen konden niet wachten om de kant op te gaan. Lekker rondrennen na twee dagen bijna non stop gevaren te hebben!

15 augustus: 'Een dag niet geklust is een dag niet geleefd!' (bij Wouter en Ad Akkerman)

Een dag gevuld met klussen, testen en proefvaren. De technische details zullen we u besparen. Eindresultaat: een werkende koppeling!

16 Augustus: Lelystad – Hasselt 'Home Sweet Home' Om 8:00 uur vertrokken we op het fokje met een ruime koers naar huis. Nu zowaar los van de Waqwauw maar toch ook veilig in de buurt. Ad en Marian, ontzettend bedankt voor jullie goede zorgen! Hierdoor konden we later deze dag met Mrs Blue weer aanleggen in onze eigen fijne haven!

Wouter Akkerman

*Het voordeel van een sleepje.
Samen met Opa wedstrijd koeken snoepen*

KILO RACE 2014

Dit jaar op 20 en 21 september werd voor de derde keer op het Ketelmeer de Kilorace georganiseerd. De Kilorace viel eerdere jaren samen met de Paard van Marken Trofee van de Kolibrievereniging waar we altijd met onze Eclipse aan mee doen, dit jaar was de Kilorace een week later en dus vonden we het leuk om hier aan mee te doen.

Vrijdag 's avonds al vanaf de Nadorst naar Genemuiden gevaren. Zaterdag om half negen vertrokken we richting Schokkerhaven, op het Zwarte water kwamen we in dikke mist terecht, het lukte niet de betonning te volgen maar met de iPad met daarop iSailor konden we de juiste route volgen. Enkele grote vrachtschepen kwamen ons langzaam tegemoet, dankzij de AIS ontvanger werden we hierdoor niet verrast.

Bij de wachtsteiger voor de Ramspolbrug lag de Ypsos, het schip van organisator Marco Beenen, volbeladen met de boeien voor de wedstrijd. Om 10.15 u. was de mist voldoende opgetrokken en werd de brug weer bediend zodat de Ignis weer verder kon naar Schokkerhaven. Een aantal schepen was vrijdagavond al in Schokkerhaven aangekomen en vanaf 11 u. kwamen van vele kanten de overige schepen aanvaren.

Al met al een opgetogen sfeer toen om 12 u. het palaver begon, in totaal 38 deelnemende schepen, wij varen in de A-klasse en er is ook een B-klasse voor de grotere schepen. De wedstrijd baan met daarin ook een rondje om het IJsselooog is nu bekend en nu maar hopen op een beetje wind!

Start A-klasse om 13.30 u. en al dobberend kwam iedereen over de startlijn. Na ruim een kwartier betrok de lucht, de wind wakkerde aan en kwam er snelheid in de schepen zodat om

14 u. de startlijn vrij was voor de start van de B-klasse.

Eerst een kruisrak, daarna was het een stuk voor de wind dus het spinnaker gezet en weer een kruisrak, het IJsselooog gerond en toen bleek de baan ingekort te zijn hetgeen voor verwarring zorgde. Al met al deze dag goed gevaren met een 2de plaats als resultaat. 's Avonds in het restaurant een gezellig samenzijn, de verhalen kwamen los en iedereen liet zich het diner goed smaken.

Zondag om 9.30 u. palaver, veel wind (N-NO 5-6) en een mooie route om het IJsselooog heen. Om 11 u. keurig op tijd gestart, via een boei bij de dijk in het kruisrak naar de midvaarwaterboei SR B, vrijwel voor de wind naar HZR 6, hoog aan de wind naar SR A en om het IJsselooog via de boei bij de dijk naar de finish.

We hebben de hele wedstrijd ongereefd gevaren, veel trimwerk aan de zeilen (zeilen afvlakken hoog aan de wind, bolle zeilen en fokkemaat naar voren bij koersen voor de wind) en natuurlijk zoveel mogelijk profiteren van de vlagen.

Hulde aan de enthousiaste organisatie voor dit geweldige evenement

Om 14.30 u. was de prijsuitreiking, we hadden vandaag uitstekend gevaren met de 1^e plaats als resultaat. Tot onze verrassing waren we ook nog eens 1^e over beide dagen gerekend en dus kregen we de wisselprijs overhandigd en daarbij ook nog eens ruim 1 kg. kaas met daarbij ook nog een prima kaasschaaf.

Hulde aan de enthousiaste organisatie voor dit geweldige evenement, al merkte Joke op dat ze nog nooit zo hard heeft moeten werken voor een kilo kaas!

De terugweg naar Hasselt helemaal kunnen zeilen en om 18.30 u. waren we weer in onze jachthaven De Nadorst afgemeerd.

Piet en Joke van de Burg

Werkdagen 2014

De werkdagen dit jaar werden anders georganiseerd en dat was even wennen. Maar voor de organisatie van de 28 en 29 maart liep het allemaal een stuk eenvoudiger. Onze havenmeester Dick Schaapman hoefde maar een keer alle benodigde gereedschappen uit te stallen. Ook voor mij als organisator met de nodige hulp van de coördinatoren verliep het allemaal wat beter dan voorgaande jaren. Of zou dat ook te maken hebben dat het nu een stuk warmer was dan op 28/29 maart van 2013. Ik denk het wel van min 15 naar plus 18, doe mij het laatste maar.

hartelijk dank aan de Dames die zichzelf 'de takkewijven' noemden

En ook het najaar zoals hier met foto's ondersteund was weer een suc6. Zelf de jongste jeugd is ons komen helpen. Jong geleerd zullen we maar zeggen. Prima werk Sem, Mees en Lars. Maar hartelijk dank aan de Dames die zichzelf 'de takkewijven' noemden. Toch maar mooi alles op de plek. Zelfs Bert heeft al zijn gewicht aangewend.

Takke Ladys Joke en Janny....

*Bert Timpert
gewichtig aanstampen*

Sem, Mees en Lars

Maar ook de haag is weer eens professioneel gesnoeid en daar werd ook flink met takken (inclusief stekels) gesjouwd. Ronald en Rob het ziet er weer prachtig uit..En ja we hadden ook een paar uitdagingen. Het water wilde maar niet stromen op het midden terrein. De oorzaak was even simpel als vervelend, een klein plastic terugslagklepje was afgebroken en zat opgesloten voor de opening.

Zelfs Bert heeft al zijn gewicht aangewend

Een nieuwe terugslag klep en het water stroomt weer als nooit tevoren...En dan de mannen die met de nieuwe Makita boormachine aan de slag zijn geweest om eerst ouderwets een nieuwe paal te slaan en daarna de planken weer vast te maken. Ook hier moeten we toch al een aantal planken vervangen. Op het middenterrein is een vrachtwagen vol grond gebruikt om de gaten en ongeregelde grondstructuur weer netjes en veilig te maken. Hopelijk gaat dat goed de aankomende winter. Ja we moeten plannen maken om de groene wal structureel aan te pakken. Geld is voorlopig de handicap die we eerst moeten overwinnen.

We kunnen niet alle wensen honoreren. En dan de kleine helling, helemaal verrot en dus mogen we blij zijn dat er geen ongelukken gebeurt zijn. We moeten daar eerst een nieuwe wand plaatsen en dan de helling weer aanbrengen. Als het goed is worden dat Stelcon platen.

Geld is voorlopig de handicap die we eerst moeten overwinnen

Daar kunnen we voordelig aankomen en als die verzakken zijn die relatief eenvoudig weer op hun plek te maken. In de winter zal ik samen met het bestuur en onze havenmeester plannen ontwikkelen wat we verder gaan aanpakken. We weten dat mogelijk de aanleg van de rotonde in de N331 ook voor ons aanpassing noodzakelijk maken.

Vakwerk met vakmannen

het RR team

Hier moet de grond komen

Evaluatie werkdagen nieuwe stijl:

Dit jaar hebben we de werkdagen anders georganiseerd. We hebben veel positieve reacties gekregen. Maar ook een paar bezorgde leden die het lastig vinden om zich vrij te plannen. Wat mij betreft gaan we op de ingeslagen weg door.

Leren is vooral proberen

Op de ledenvergadering kunnen daar nog wel over spreken als ik me vergist heb. Leren is vooral proberen. Als we ooit uitgeklust zijn, als dat al kan, zullen we weer opnieuw moeten kijken hoe we de werkdagen gaan inrichten. Bedankt voor alle inzet, tips en suggesties.

Een bijzonder bedankje aan de bomenzaagploeg Jan Vos, Jan v d Flier, Hans de Graad, Fred v Dishoeck en Dick Schaapman. Die een week voor de werkdag al vast een aantal bomen hebben omgezaagd.

Ad Akkerman havencommissaris

Logboek Ronja Vakantie 2014

Vrijdag 23 mei

Hebben eerst nog veel te doen voor wij weg kunnen varen. Om 16 uur zijn wij klaar en komt er veel regen. De straten kunnen het niet aan. Wij kijken elkaar aan en vragen ons af of wij hier zin in hebben. Gaan op de buienradar kijken en zien dat het op het IJsselmeer droog is. Dus gaan de lijnen toch los. Wij kunnen ook binnen sturen en gaan dat ook doen.

Ad en Marian Akkerman zwaaien ons uit en wensen ons een fijne vakantie. Wanneer wij bij de Rampspol zijn wordt het inderdaad droog. Om 20.00 uur maken wij vast in Urk. Halen daar een Chineesje en zitten om 21 uur warm te eten.

Zaterdag vertrekken wij om 10 uur uit Urk en gaan richting Kornwerderzand. We hebben een lastige koers en ondanks de zeilen is het een vervelende zeegang. Om 18 uur maken wij vast in Harlingen achter de sluis. Wanneer wij 's avonds een wandeling maken hebben wij nog last van het slingeren op het IJsselmeer. Het is net of hebben wij een borrel op hebben

Het is net of hebben wij een borrel op hebben

Zondag vertrekken wij om 9.30 uur naar Dokkum te gaan. Hebben een voorspoedige reis en zijn om 16 uur in Dokkum. Wij zijn weer een aardige duit kwijt aan bruggeld. Leeuwarden € 7,00 / Birdaard € 3,50 en Dokkum € 5,00. Friesland weet geld binnen te halen.

Maandag 26 mei.

Vertrekken om 9.30 uur. Hebben een voorspoedige trip naar Groningen. Om 16 uur liggen wij achter de spoorbrug waar wij om

17.30 uur worden op gehaald om door de stad te gaan. Wij zijn het enige schip en is het dus een privé konvooi. Zijn super snel door de stad en maken voor 18 uur vast in de Oosterhaven.

De vrouwelijke havenmeester herkent ons van de vorige keer. De volgende dag vertrekken wij daar en zijn om 13.30 in Delfzijl. Vinden een box in de Neptunes haven met de wind op de kop. Er komt de komende dagen veel wind en liggen hier wel een paar dagen.

Woensdag is er veel regen en komen wij er niet aan toe om de klussen te doen die nog moeten gebeuren. Donderdag is het droog en maken wij de laatste dingen klaar voor de trip. Ons eerste reisdoel is naar Ærosköbing op het eiland Æro in Denemarken. Daar is een ruïne van Duitse en Deense Vindö,s. Daar gaan wij heen met drie Nederlandse Vindö,s. Hebben contact gehad met de beide andere schepen en af gesproken dat wij in Delfzijl op hun wachten.

Om 12.30 uur komen de beide andere Vindö,s. De Karma met de crew Rien en Joke en de Verdandi met Siebe en Marijke.

's Avonds gaan wij met zijn allen naar het lopend buffet bij de Chinees. Het smaakte ons allemaal best. Voldaan gaan wij terug naar onze schepen.

Vrijdag 30 mei.

Vertrekken om 6.30 uur uit Delfzijl. Het is ruim 1 uur voor laagwater Delfzijl. Het is prachtig weer en een vlak water. Voor het eerste wantij wachten wij een half uur en kunnen er dan over heen varen. Hebben dan weer 70 cm onder de kiel.

Hebben een mooie tocht over het wad en meren om 13.30 uur af in Norderney. Hebben 34 mijl gedaan.

Zaterdag 31 mei

Staan wij om 4 uur op om te vertrekken naar Brunsbüttel. Wij moeten 3 uur voor laagwater

uit Norderney vertrekken. In de nacht was ik al een paar keer wakker geweest en had de wind gehoord. Had er geen goed gevoel over. Wanneer ik buiten sta te kijken komt Siebe naar buiten en zegt wij gaan vandaag niet. Ook Rien was in de nacht een paar keer wakker geweest en had de wind gehoord.

Dus gaan wij terug naar ons bed en proberen weer lekker te gaan slapen. De beslissing om te blijven was achteraf uitstekend. Er werden windbuien met windkracht 7 voorspeld. En dan moet je zeker niet in de Duitse Bocht zijn. Later op de dag hebben wij onze fietsen gepakt en hebben ons best vermaakt. Lammert kon zijn eerste Bratwurst weer bemachtigen. Het is druk op het eiland. Het is natuurlijk Hemelvaart en hebben ook de Duitsers een lang weekend.

's Avonds kijken de mannen bij ons aan boord naar de tv de oefenwedstrijd van Nederland. Een hapje en een drankje erbij en de avond was zeer genoeglijk. Besluiten om ook de volgende dag nog niet te vertrekken. De zee is nog steeds 2 meter en dat is niet prettig. Betalen de eerste nacht € 18,80 en daarna € 25,40 per nacht.

Maandag 2 juni.

Om 6 uur vertrekken wij om naar Brunsbüttel te gaan. Het is een mooie dag al is het wel fris op zee. We hebben ons warm aan gekleed. Het eerste stuk is nog hobbelen, maar wanneer wij op dieper water komen wordt het beter. De zeilen kunnen er bij.

Het gaat lekker en maken goed snelheid. Boven de vaste wal zit een erg donkere lucht en hopen dat die daar blijft. Met 7 uur zijn wij bij Elbe 1 en dat is snel. Nu kunnen wij de zeilen naar beneden doen, deze doen niets meer. De reis loopt geweldig en met 9 uur varen wij voorbij Cuxhafen. Hebben nog 3 uur stroom mee naar Brunsbüttel en dat is ruim genoeg.

Om 17 uur liggen wij voor de sluisen bij Brunsbüttel. We moeten lang wachten om naar binnen te kunnen. Om 19.30 uur kunnen wij dan eindelijk vast maken daar in de haven. We liggen mooi achter een mooring en dat vinden wij prettig. Deze reis was ruim 70 mijl. En het havengeld een koopje. €10,00. Doen samen een palaver (borreltje). Ook de Engelsen die al vanaf Delfzijl bij ons zijn doen met ons mee. Deze maken de tocht voor de eerste keer. Ze laten hun boot in Rendsburg achter voor 3 weken en komen dan weer. We gaan niet laat naar bed en hebben een voldaan gevoel dat wij de Noordzee weer gedaan hebben. Maar nu wij met pensioen zijn heb je de tijd om een goed moment te kiezen voor de overtocht. En dat is ons deze keer weer goed gelukt. Beste familie en vrienden dit is het eerste logboek. Allemaal de hartelijke groeten vanaf de Ronja.

De Crew Lammert en Tjitske

Onze totale reis kunnen jullie lezen op onze site.

www.vindoronja.nl

Activiteiten 2015:

3 januari Nieuwjaarsbijeenkomst bij de Herderin te Hasselt. Aanvang 15.00 uur

10 januari Winterzeilen IJsselmeer met Sjoerd en Onno alleen voor bestuursleden

16 maart ledenvergadering in de Weijenbelt te Zwolle (Berkum) inloop 19.30 uur

27 maart Clubavond in samenwerking met WSV Zwartsluis Aanvang 19.30 uur
In Motel Zwartewater te Zwartsluis van harte aanbevolen.

Dit jaar met Henk te Velde Zeezeiler, filosoof en inmiddels motorbootvaarder

Henk te Velde met zijn 14 meter lange De Vries Lentsch kotter

27 en 28 maart werkdagen aanvang beide dagen 9.00 uur tot 13.00 uur. 28 maart afsluiting met erwtensoep in grand café de Linde in Hasselt. www.delindehasselt.nl

5 september varen met de bewoners van de JP van de Bent stichting uit Hasselt. Bestemming nog niet bekend.

19 en 20 september de jaarlijkse 2 daagse KiloRace zeilwedstrijden op het ketelmeer

30 en 31 oktober werkdagen aanvang beide dagen 9.00 uur tot 13.00 uur. 31 oktober afsluiting met erwtensoep in grand café de Linde in Hasselt. www.delindehasselt.nl

Jachthavenvereniging De Nadorst
Sluizerdijk 2
8061 AA Hasselt

Gironummer: IBAN: NL21INGB 000 3318 400
Secretariaat: degraad@planet.nl

Redactie Nadorstig Nieuws:
Carla Sanders & Ad Akkerman
kopij zenden naar:
carlas@kpnplanet.nl of ad.akkerman@kpnplanet.nl

Tarieven 2014

Jachthavenvereniging De Nadorst

Entreegeld	€ 45,00	eenmalig
Lidmaatschap	€ 50,00	per kalenderjaar
Lidmaatschap/ Mede gebruiker	€ 12,00	per kalenderjaar
Borgsom	€ 567,00	bij verkrijgen ligplaats
Liggeld – zometarief	€ 13,85	per m2
Liggeld – wintertarief	€ 6,95	per m2
Liggeld - volgbootje	€ 12,00	per jaar
Bijdrage donateur	€ 12,00	per jaar (minimaal)
Kosten missen werkdag..	€ 50,00	per jaar
Stroomkosten vastrecht	€ 50,00	per jaar
Stroomkosten Kwh prijs	€ 0,30	per Kwh
Stroomkosten passanten	€ 1,50	per dag

TOERISTENBELASTING VERPLICHT VOOR ALLE NIET INGEZETENEN VAN DE GEMEENTE ZWARTEWATERLAND

..€.	0,70	pp per nacht
Liggeld Passanten	€ 0,90	per m2 minimaal € 5,-/dag
Douchemunten	€ 0,50	bij de havenmeester familie Schaapman

Opzeggen ligplaats voor 15 december 2014 via @mail naar degraad@planet.nl

WSV De Nadorst is lid KNWV
Ons lidnummer is 433

Website www.jachthavendenadorst.nl

Samenstelling bestuur:

Dick van Duijvenvoorde Voorzitter
Hans de Graad Secretaris
Roel v d Mijl Penningmeester
Renald van der Werf Activiteiten coördinator
Ad Akkerman Havencommissaris 038 4774707
Dick Schaapman Havenmeester 038 4771638

Een gezond

en

gelukkig

nieuwjaar